

เอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปีพุทธศักราช 2511 อนันต์ อัทธู ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษา 1" โดยใช้แบบสอบถาม ตามครูพลศึกษาและอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนรัฐบาลของกรมวิสามัญศึกษาในภาคการศึกษา 1 จำนวน 99 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูพลศึกษามีไม่พอเพียง ขาดสถานที่ อุปกรณ์การสอน ห้องน้ำ ห้องเปลี่ยน เครื่องแต่งตัว และครูพลศึกษามีงานมากเกินไป¹

ในปีพุทธศักราช 2513 เสมียน พิษิตกุล ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารค่านพลศึกษาในสถานฝึกหัดครู" โดยใช้แบบสอบถาม ตามอาจารย์พลศึกษา จำนวน 62 คน จาก 26 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า อัตราส่วนครูอาจารย์พลศึกษากับจำนวนนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ยังต่ำกว่าอัตราที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ อาจารย์พลศึกษาส่วนมากวุฒิทางพลศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อุปกรณ์การสอน สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกยังมีไม่พอกับจำนวนนักเรียน²

มีชัย คุณาวุฒิ ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" ผลการวิจัยพบว่า

¹อนันต์ อัทธู, "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษา 1" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511).

²เสมียน พิษิตกุล, "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารค่านพลศึกษาในสถานฝึกหัดครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

อุปกรณ์และสถานที่จัดกิจกรรมพลศึกษามีไม่พอเพียง สนามแคบอยู่ใกล้กับอาคารเรียน ครูพลศึกษามีน้อย ส่วนใหญ่ไม่เคยใช้อุปกรณ์โสตเมื่อสอน¹

ในปีพุทธศักราช 2514 เบคเกอร์ (Becker) ได้ทำการประเมินผลของนักเรียนชายในวิทยาลัยชุมชน รัฐโอเรกอน โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สอนพลศึกษา จำนวน 12 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนพลศึกษาอยู่ในระดับดี การจัดโปรแกรมพลศึกษา การจัดกิจกรรมพลศึกษา ยังต้องได้รับการปรับปรุงอีก อุปกรณ์ยังมีไม่พอเพียง คุณวุฒิของผู้สอนควรส่งเสริมให้มีการศึกษาสูงขึ้นอีก²

ในปีเดียวกัน โรบินสัน (Robinson) ทำการสำรวจโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในรัฐอลาบามา โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สอนพลศึกษา จำนวน 422 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วิชาพลศึกษาจัดเป็นวิชาสามัญตามหลักสูตรของโรงเรียนประมาณ 84 % และมีนักเรียน 50 คนต่อห้อง ประมาณ 63 % ของโรงเรียนทั้งหมดมีการจัดโปรแกรมบริการ และ 61 % โรงเรียนได้จัดการแข่งขันกีฬารภายในโรงเรียน เครื่องอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ยังมีไม่พอเพียง ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารเท่าที่ควร³

¹มีชัย คุณาวุฒิ, "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษาด้านการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

²Charles Jacob Becker, "An Evaluation of Physical Education Programs for Men in Oregon Community College," Dissertation Abstracts, Vol. 31., No. 10 (April, 1971) : 5172 A.

³Marbel Grenshaw Robinson, "A Survey of The Girls Physical Education Programs for The Secondary Schools in The State of Alabama," Dissertation Abstracts, Vol. 31, No. 10 (April, 1971) : 5185 A.

ในปีพุทธศักราช 2515 โคอเกอร์ (Coker) ทำการสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล รัฐลุยเซียนา โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สอนพลศึกษา จำนวน 65 โรงเรียน และการสัมภาษณ์ผู้สอนพลศึกษา จำนวน 75 คน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นมาก แต่ยังคงขาดผู้ทำงานทางด้านนี้ รวมทั้งการวางแผนงาน สำหรับผู้สอนวิชาพลศึกษาเตรียมการสอนอย่างดี แต่ผลไม่ได้เท่าที่ควร¹

ในปีพุทธศักราช 2514 เป็ล่งศรี เทพกฤษร ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี พ.ศ.2512" โดยส่งแบบสอบถามถามครูพลศึกษา จำนวน 60 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษา อุปกรณ์ สถานที่มีไม่พอเพียง ผู้บริหารยังไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา²

ในปีเดียวกัน สวัสดิ์ ทรัพย์จำนง ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" โดยใช้แบบสอบถามถามครูที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนเทศบาล และโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดพระนคร จำนวน 140 โรงเรียน ครู 207 คน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการสอนพลศึกษาผู้สอนคือ ครูประจำชั้น การดำเนินการสอนขาดหลักการและวิธีสอนที่ถูกต้อง ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก และครูพลศึกษา

¹Gordon Eugene Coker, "A Survey of Senior High School Physical Education Programs of Boys in Selected Louisiana Public School," Dissertation Abstracts, Vol. 33, No. 4 (October, 1972) : 1484 A. - 1485 A.

²เป็ล่งศรี เทพกฤษร, "ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี พ.ศ.2512" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514).

005081

มีไม่พอเพียงกับนักเรียน¹

ในปีพุทธศักราช 2516 คงศักดิ์ เจริญรักษ์ ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" โดยการส่งแบบสอบถาม ตามครูผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 62 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร มีการจัดโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนคือ โปรแกรมการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน 100 % โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน 98 % โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายนอก 82 % โปรแกรมสันตนาการ 53 % โรงเรียนมีปัญหาในการจัดโปรแกรมคือ ค่าอุปกรณ์ สถานที่ และจำนวนครูผลศึกษายังไม่พอเพียง²

ในปีเดียวกัน จินตนา กลิกร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความต้องการครูผลศึกษาระหว่างโรงเรียนราษฎร์กับโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถาม ตามครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนรัฐบาลกับโรงเรียนราษฎร์ ในกรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบความต้องการครูผลศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพปริมาณ และสภาพของผลศึกษาเรื่อง การจัดบุคลากร อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนและการดำเนินกิจกรรมผลศึกษาในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการครูผลศึกษาที่มีประสิทธิภาพสูงโรงเรียนรัฐบาล ดีกว่าโรงเรียนราษฎร์ ในด้านสิ่ง

¹สวัสดิ์ ทรัพย์จำนง, "ปัญหาการสอนวิชาผลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาผลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

²คงศักดิ์ เจริญรักษ์, "โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาผลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 56.

อำนวยความสะดวกและจำนวนครูที่สอนพลศึกษาที่มีวุฒิทางโรงเรียนรัฐบาล มากกว่าโรงเรียนราษฎร์¹

ในปีเดียวกัน วิโรจน์ มุกต์ ใต้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร" โดยการส่งแบบสอบถาม ตามไปยังครูพลศึกษา จำนวน 80 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร คือ มีครูพลศึกษาไม่พอเพียง ต้องใช้ครูประจำชั้น ชั่วโมงการสอนของครูมีมากเกินไป ครูสอนพลศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน และเครื่องอำนวยความสะดวก และมีปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร คำนักเรียน และการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน²

นอกจากนี้ก็ได้มีผู้วิจัยเกี่ยวกับปัญหาของครูพลศึกษานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษานามัย ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปีพุทธศักราช 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษาต่าง ๆ โดยการส่งแบบสอบถาม ตามไปยังอาจารย์ที่สอนวิชาพลศึกษานามัยประจำโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง อาทิเช่น ศรีรัตน์ เสลา ผลการวิจัยพบว่าครูพลศึกษานามัยมีไม่พอเพียงเพราะต้องทำการสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย หลักสูตรและลักษณะวิชาปี พ.ศ. 2518 ไม่เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนในเขตการศึกษา6

¹จินตนา กลีกร, "การเปรียบเทียบความต้องการการครูพลศึกษาระหว่างโรงเรียนราษฎร์กับโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 49-51.

²วิโรจน์ มุกต์, "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 38-41.

ยังมีการขาดบุคลากร อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และสถานที่¹ ผลการวิจัยของ วิสูตร กองจินดา พบว่า ครูพลานามัยมีไม่พอเพียง เพราะต้องสอนทั้งระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นและตอนปลาย ผู้บริหารให้ความสำคัญสนับสนุนและเข้าใจบทบาทของวิชาพลานามัยดี แต่ส่วนใหญ่โรงเรียนขาดคู่มือครู หลักสูตร ตำราประกอบการเรียน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกมีไม่พอเพียง สำหรับเกณฑ์การวัดผลใช้ของกลุ่มโรงเรียน² ผลการวิจัยของ สมศักดิ์ ศิริอนันต์ พบว่า โรงเรียนยังไม่พร้อมด้านบุคลากร วิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับสภาพโรงเรียน อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกมีไม่พอเพียง และ โรงเรียนกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลเอง³ ผลการวิจัยของ ชัชชัย โกมารทัต พบว่า ครูพลานามัยยังมีผู้ต่ำกว่าปริญญาตรี สอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีปัญหาการขาดบุคลากร ขาดเอกสารคู่มือและประมวลการสอน เนื้อหาวิชาพลศึกษาไม่

¹ศิริรัตน์ เสดา, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชา พลานามัย ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขต การศึกษา 6" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 59-60.

²วิสูตร กองจินดา, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวด วิชาพลานามัย ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 12" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 48-50.

³สมศักดิ์ ศิริอนันต์, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวด วิชาพลานามัย ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 3" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 59-61.

เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกมีไม่พอเพียง¹ ผลการวิจัยของ นภพร ทศนัยนา พบว่า ครูพลานามัยมีไม่พอเพียง ขาดตำรา คู่มือหลักสูตร ประมวลการสอน อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้บริหารเข้าใจบทบาทของพลศึกษาที่เกณฑ์การวัดและประเมินผลใช้ตามที่กรมพลศึกษาแนะนำ² ผลการวิจัยของ สุรศักดิ์ สุรโยธี พบว่า ครูพลานามัยส่วนมากมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี สอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนส่วนมากขาดครูพลานามัย ขาดคู่มือหลักสูตรและตำราประกอบ ศึกษานิเทศก์ไม่ช่วยเหลือเท่าที่ควร วิชาพลศึกษาที่ยังคับไม่เหมาะสม อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกไม่พอเพียง เกณฑ์การวัดและประเมินผลใช้ตามที่กรมพลศึกษาแนะนำ³ ผลการวิจัยของ ชีรสรแก้ว พบว่า ครูพลานามัยสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนยังไม่พร้อมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร เนื้อหาวิชาที่กำหนดไม่เหมาะสม อุปกรณ์มีไม่พอเพียง ผู้บริหาร

¹รัชชัย โภมารัตต์, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 8" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 49-52.

²นภพร ทศนัยนา, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 5" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 43-44.

³สุรศักดิ์ สุรโยธี, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 11" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 43-45.

ให้การสนับสนุนที่ เกณฑ์การวัดและประเมินผลใช้ของกลุ่มโรงเรียน¹

และในปี พ.ศ. 2519 วสันต์ จันทรวงศา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสำรวจบุคลากรที่มีส่วนในการใช้หลักสูตรประกอบด้วยผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชา อาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ยกเว้นโรงเรียนมัธยมแบบประสม จำนวน 16 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า หมวดวิชาพลานามัยมีปัญหาด้านบุคลากรมีครูไม่พอเพียงกับวิชาที่เปิดสอน และเวลาสำหรับการสอนตามเนื้อหาวิชา²

ในปีเดียวกัน ว่าที่ร้อยตรี ปริญา นิรภัย ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยการใช้แบบสอบถาม ตามบุคลากรที่มีส่วนในการใช้หลักสูตรประกอบด้วยผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชา อาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม จำนวน 20 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า หมวดวิชาพลานามัย อุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอ แบบเรียนมีไม่พอเพียง และขาดแคลนบุคลากร³

¹ธีร ศรีแก้ว, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัย ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 59-61.

²วสันต์ จันทรวงศา, "การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในเขตกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 126.

³ว่าที่ร้อยตรี ปริญา นิรภัย, "การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า 188.

